

Tvůrčí hra a imaginace jsou základem autorova života. To, jak imaginaci přiživujeme, ovlivní všechny polohy toho, co a jak píšeme. Jak řekl Jung: „Dynamickým principem výmyslu je hra, jež přináleží dítěti, a proto jako by zdánlivě nebyla slučitelná se zásadou seriózní práce. Avšak bez pohrávání si s výmyslem se nikdy nezrodila žádná tvůrčí práce.“

KAPITOLA 1: INSPIRACE A TVŮRČÍ ŽIVOT

Nejzáračnějším rysem tvořivosti je schopnost vykouzlit zdánlivě z ničeho obrazy, postavy a příběhy: to, že přijde inspirace, vedoucí až ke slovům na straně knihy. Samotný proces je podle mě v jádru fantastický. Surovinou nezbytnou k její proměně v příběh může být téměř cokoli. Pohled na kolibříka ve vzduchu, korektorská chyba v novinovém článku, fragment zaslechnutého rozhovoru, výrazná věta v románu. Moje žena se jednou zakousla do ovoce, které nejedla od dětství, a náhle se v ní probudila vzpomínka na stromy na zahradě u její babičky. Až do toho okamžiku si na ty stromy nikdy nevzpomněla, ale pak se najednou začaly valit příběhy o babičce; jediné kousnutí odemklo truhlu s pokladem osobní minulosti.

„Inspirace“ se často nepřesně definuje jako počáteční jiskra (nebo jiskry), jež vedla (či vedly) ke vzniku příběhu. Ve skutečnosti to slovo popisuje *stálý proces*, který probíhá po celou dobu, kdy se dané literární dílo rodí – je to neustávající série zjevení, která skládají dohromady naše podvědomí a vědomí zároveň. Tato zjevení často přicházejí v podobě spojnic mezi jednotlivými prvky příběhu. Příkladem může být zásadní posun v příběhu způsobený změnou vztahu mezi dvěma postavami, nápad týkající se prostředí, případně jen prosté uvědomění si, že jednu scénu psát vůbec nemusíme, kdežto bez jiné se to

Pracovna Samuela Delanyho, jak nám ji zachytil Kyle Cassidy (duben 2009).

neobejde. Skutečnost, že žena se střelnou zbraní na začátku příběhu je vlastně přítelkyně vašeho tučňáčího hrdiny a že tady nejsou cizí, ale vracejí se domů.

Někteří autoři soudí, že tyhle dodatečné okamžiky typu „heuréka!“ nejsou vůbec tak zásadní jako prapůvodní okamžik, ve kterém se jim celý příběh otevřel – ovšem z téhle jiskry se může stát cosi jako protažovaná řetězová reakce. Spisovatelům často připadá jednodušší mluvit o technikách, krvavém potu a námaze než o inspiraci. A možná je v takovém přístupu nějaká pravda. Hodně dnů přece strávíme plahočením se a dřinou, bez nichž se nejde dobrat k cíli.

Inspiraci nejde mít denně, stejně jako se nemůžete každý den šíleně zamilovávat. Zásadní povahu vaší kreativity určuje to, jak se takové okamžiky projevují, když se pohybujete světem a svět prochází skrze vás.

V této kapitole najdete řadu názorů i náhledů na inspiraci a imaginaci, které vám třeba budou k užítku a podnítí vás ke zdravému, produktivnímu a tvůrčímu životu. Při čtení nezapomeňte, že akt inspirace a akt psaní jsme rozmontovali a oddělili jen proto, abychom mohli probrat, jak fungují. A protože se kapitola zabývá rysy vaší autorské identity, musíme připojit i varování: když jde o vaši jedinečnost a osobní tvořivost, zahodte všechno, co s vámi neladí, a používejte jen to, co vám dává smysl.